

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA

No. 10., Vol. 21., 15. října-October 15th, 1987.

BRAVE CANADIAN

Flying Officer Vernon J. Bastable was during WW2 a bomber pilot, who managed to flee from a German POW camp and became a valuable member of the Czechoslovak underground. He received high decorations from Czechoslovak Government /in Ottawa in 1947/ a from Canadian Army /in Winnipeg 1947/. The Army citation reads partly as follows:

"F/O Bastable was captured in the Rouen area in September, 1942, and was held in various prison camps. He made his first attempt to escape in May, 1943, while with a working party at Melsdorf, Sudetenland, having obtained civilian clothing from the Czechs. His true identity was discovered and he was returned to Stalag 344.

"F/O Bastable then decided to make an immediate attempt to escape in an army uniform. He cut the wire of a second storey window and, timing his action so as to miss the guards, he jumped clear and escaped.

"He travelled in the direction of Prague, but after three days he was discovered by some German civilians. He was handed over to the authorities and sent to a Gestapo prison camp where he was kept for 14 days in solitary confinement. He was then sent back to Stalag 344 and spent a further 10 days in solitary confinement.

"In October, 1943, F/O Bastable made another attempt to escape by means of an emergency ladder in the main shaft of a coal mine in which he was working. He gained his liberty for two days, after which he was recaptured in company with a Czech air force sergeant, by German police. He made another attempt to escape from Stalag 344, but both were recaptured and were returned to camp.

"F/O Bastable and the same Czech sergeant finally escaped in October, 1944, by jumping over the fence and proceeding into some woods nearby. Here they were assisted by Czech civilians.

"They eventually made contact with the Czech underground with arms and ammunition and took part in many operations, destroying bridges, road blocks and electrical installations.

F/O Bastable was born in Winnipeg and received his education at St. James Collegiate; he was known as excellent sportsman. Enlisted in the RCAF in March 1941 and went overseas in September of that year. His escape partner was Sgt. Pavel Svoboda, captured member of a Czechoslovak 311. RAF Squadron crew. They managed to reach Pavel's hometown Kyjov /in Moravia/, where they joined a sabotage unit attached to the para group CARBON, led by British trained Capt. František Bogataj. When Bren guns and other useful equipment was dropped by the RAF, it was F/O Bastable, who became weapons instructor of the unit. Pavel Svoboda was arrested by the Gestapo eventually, but not executed on the spot, because he had a British uniform and claimed to be a New Zealander. /After the Communist coup in Czechoslovakia in February 1948, Svoboda escaped to England, where he now lives with his wife and 2 children./ Bastable returned to Winnipeg after the war and rejoined his former employer, CPR. He also continued flying and eventually got his jet license, as member of 402. Auxiliary RCAF Sq. at CFB Gimli. He died in air crash of Vampire jet fighter on 27 March

"F/O Bastable continued serving in the underground movement until he was liberated by the Russians in May, 1945."

1949. /Credits: P. Svoboda, M. Cichra of Hamilton and Mrs. Phyllis Weston of Winnipeg./

Rozhodně vítězství Davida Petersona v nedávných ontarijských volbách bylo překvapením pro mnohé. Podobně málo kdo očekával, že sociálně-demokratická strana NDP se stane oficiální opozicí v provinčním parlamentu a že vůdce pokrokové-konzervativní strany Larry Grossman nebude vůbec zvolen a odejde do politické penze. Po příštích 4 roky tedy pohládnou v Ontáriu Liberálové. Přinášíme fotografii premiéra Petersona a jeho rodiny. Narodil se v Torontě 28. prosince 43 a vyrostl v London, Ont. Vystudoval filozofii, politickou vědu a práva. Byl úspěšným podnikatelem v elektronice.

THE WHITE HOUSE

September 10, 1987

I am happy to join Americans of Czech and Slovak descent and Czechoslovaks everywhere in honoring the memory of the great statesman, Tomas Garrigue Masaryk.

On the occasion of the 50th anniversary of his death, it is fitting that we call to mind the contributions to the cause of freedom and democracy made by this Founder and First President of the Czechoslovak Republic. A distinguished philosopher and renowned author who was profoundly influenced by the thought of great Americans like Jefferson and Wilson, Masaryk devoted a lifetime to the struggle to build and strengthen an independent, democratic Czechoslovakia.

Today, in the face of Soviet oppression, the resolute will and determination to be free that marked the struggle for independence live on in the hearts of the brave Czechoslovak people. Though he would have been deeply saddened at the present circumstances of his countrymen, President Masaryk was above all an optimist with a firm faith in the ultimate victory of democracy. His memory is an inspiration to all who cherish liberty and the dignity of man.

I'm honored to extend best wishes to Czechoslovaks throughout the world as you commemorate the life and achievements of this extraordinary leader. God bless you.

Ronald Reagan

I HUMANITETENS TJÄNST

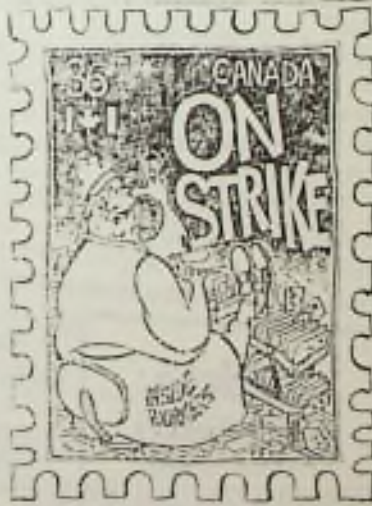
IN THE SERVICE OF HUMANITY... The Swedish Post Office published recently

these three postage stamps, honouring three outstanding men, who served humanity well. Raoul Wallenberg is in Soviet prison since 1945, Dag Hammarskjöld died in air crash in Kongo and Folke Bernadotte was killed by assassin's bullet in Palestine. P.S. Raoul Wallenberg is since December 1985 Honorary Citizen of Canada. Would not it be fitting that our Post Office Corporation honours him with a commemorative stamp?

Prátelé Charty 77 v Lánech

Podle předběžných zpráv z Československa, měli signatáři „Charty 77“ a přátelé Charty schůzky v Lánech v neděli dne 13. září 1987, aby se poklonili památce prvního prezidenta Československé republiky, Tomáše Garrigua Masaryka. U hrobky mluvil prof. dr. Ladislav Hejdaňek a Mlsta Chramostová, přítomno bylo asi 200 osob. Policie byla opodál, ale po dobu pietní vzpomínky nezasahovala. -afa-

Případečné sdružení při dodávce listu žetónům omlouváme druhou poštovní stávkou letos..

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Janeček.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ... \$ 12:00
Zámorí lodí ... \$ 12:00
Zámorí lety ... \$ 16:00

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Fakulta mu-
zických umě-

při torontské univerzitě uspořádala recepci na počest
sopranistky Lois Marshall a prof. dr. Oskara Morawetze.
Mezi účastníky byl mj. dr. Josef Čermák a vydavatel t.l.
--List "Afghan Liberation" vychází nyní v Torontě jed-
nou za měsíc. Předplatné ve výši \$10 lze poslat na adre-
su: P.O. Box 818, St. "P", Toronto, Ont. M5S 2Z1. Podpořte
spravedlivou věc. --Bohumír Pospíšil se usadil ve Ver-
non, BC. --Petr Štastný, t.č. v Anglii, hledá svého bratran-
ce Jiřího Štastného, údajně usazeného v Kanadě. --Dr. Jiří
Mareš, býv. čs. konzul v Montreálu, t.č. ve Viktorii, BC, navá-
zal s naší pomocí kontakt s Martinem Hrabíkem. Znali se
ve Vídli u Kdyně. --R. Mrázek se přesunul z Pt. Coquit-
lam do Nanaimo, BC. --List "BC Catholic" přinesl zajímavý
článek o našem umělci Josefu Staňkovi, jehož vísitku má-
me na str. 3. tohoto čísla. Dotyčný se narodil ve Vyško-
vě. --Vzácný přírůstek do naší knihovny: P. Julius Chodní-
ček "Kroměříž v hradbách". Vyšla k 20. výročí založení ČSR
v Hodoníně v r. 1938 jako soukromý tisk. --Paní Kuchařo-
vé zemřel tatínek, p. Norbert Harlák. Pocházel ze staré-
ho zemanského rodu v jižních Čechách.

Bistro Benes
RESTAURANT & DINING LOUNGE

YOUR HOSTS
PETER and ANN BENES

17-19 MAIN ST. E.
GRIMSBY, ONTARIO
945-4498

JEDNOU VETOU

Honza Fischl ze Sutton, Que. nám
dal k dispozici 2 pěkné povídky:
"Lament za Wericha" a "V zákulisí se zubaři čili
zubaři jsou taky lidi". /Škoda, že na povídky máme
málo místa. /--Pozdrav z lodního putování po Stře-
dozemním moři poslali Zdeněk a Draha Slavíkovi. --
Tradiční Moravsko-slovácké hody v Torontě jsou 17.
10. --V Torontě se usadil cellista Vít Fiala, který
působil ve Vojenském symf. orchestru v Praze. --V
oddělení slovanských knih při U. of Toronto pracu-
je Mary Stevens, 978-4826. --"K-231" přinesl článek
A. Fráni o R. Wallenbergovi, jakož i zprávu o založe-
ní Mississauga Wallenberg Committee, které hlásí,
že Wallenberg Crescent se 104 rodinnými domy se
dokončuje 1 blok záp. od nové radnice. --M. Stehlík
z Winnipegu se v srpnu sešel s mališem J. Zavřelem
v LA. Trpěli oba v 50. letech na Borech. --Lubor
Zink stále varuje v "Sun-u" před zápludností světo-
vého komunismu. --W. Matuška měl v květnu velký ú-
spěch mezi krajany v Calgary, Alta. Bulletin "Cal-
gaské listy" sdělil, že letošní setkání s edmon-
tonskými u Gull Lake se vydařilo po všech strán-
kách. --Věra a Rudy Příbylovi mají v Calgary ka-
várnu a pizzerii. Tel. 284-9111. --Pí Emily Kazilo-
vá se v Teulon, Man. těší na každé nové číslo "KL".

Jednou z nejaktivnějších sokolských jednot v Ka-
nadě je Sokol Masaryk v Montreálu. Starostou pro
letošní rok je br. Alois Fogl. Nedávno vedl výpra-
vu našich montreálských Sokolů na slet ve Wash-
ngtonu, DC. Na fotografii z tohoto zájezdu je tak-
lé župní starosta br. Karel Pinke s parť. Br. Fogl
nám sdělil, že příští rok od 24. do 27. června se
v Montreálu bude konat VIII. Slet župy kanadské
a sokolská jednota, kterou vede, je zodpovědná za
pořádání. Doufá se, že slet bude sjezdem Čechů a
Slováků k 40. výročí únorového puče a k 20. výro-

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

čí okupace republiky vojs-
ky Varšavského paktu. Oče-
kává se, že i další krajan-
ské a exilové organizace
uspořádají příští rok v
Montreálu své sjezdy. Bude
to také 70 let od založení
ČSR. Rozhodli jsme se při-
spět k úspěchu sokolského
sletu v Montreálu a budeme
přinášet v "KL" pravidel-
nou sletovou hlídku.

Tuto fotografii, nejspíš z roku 1942, jsme dostali oklikou přes An-
glii. Patří do historie našich krajanů v Kanadě. Místo: cenotaf před
starou radnicí v Torontě. Na snímku jsou zleva: 2. J. Brejcha, 3. inž.
Jan Mrázek, 4. John Yaremko, Q. C., 7. starosta Toronta Conboy, 9. plk.
gšt. Hutník /pozdějiš brig. gen. Kasalický?/, 12. Rev. Václavík, 15. Otto
Day, 16. K. Maňas, 19. Gustav Přistupa st. a 20. inž. Karel Buzek. Kdo
nám pomůže identifikovat ostatní? Tehdy v r. 1942 bylo zřejmé, že
ztráty našich leteckých perutí byly tak vážné, že bylo třeba dopl-
nit stavy z řad dobrovolníků z Kanady. Z Anglie přijela Hutníkova
misie a navštívila všechna většit krajaňská střediska. S mí-
st byl také škpt. děl. Rudolf Nekola, pozdější redaktor "Nového domova!"

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a
Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express
Travellers šeky
BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Otevřeno:

Pondělí, úterý, pátek: 10-7, úterý a středa 10-5, sobota 10-2.

kultura

DR. JAROSLAV TRNKA, PARÍŽ:

SBOHEM, PANE PROFESORE!

/Podle "Vědeckých
Svobodných Listů"./

Dne 2. července letošního roku zemřel v Praze po delší nemoci universitní profesor, literární kritik, spisovatel a překladatel PhDr. Václav Černý ve věku 82 let.

Narodil se 26. března 1905 v Jizbici u Náchoda. V Náchodě studoval na reálném gymnasiu a střední školu dokončil maturitou v Dijonu ve Francii. Po maturitě studoval v Praze na filosofické fakultě Karlovy univerzity; studium skončil v roce 1929. V roce 1936 se stal docentem filosofické fakulty a o dva roky později mimořádným profesorem na Masarykově universitě v Brně. Rádným profesorem pražské univerzity se stal až po válce. Studoval i přednášel v Ženevě ve Švýcarsku. Po uzavření vysokých škol v roce 1939 učil jako profesor na střední škole Brně a v Praze. Byl činný i novinářsky. Psával do časopisů domácích i zahraničních a překládal z franštiny a italštiny. Na začátku roku 1945 byl zatčen jako jeden z protifašistických bojovníků.

Rád vzpomínám na naše školácké mládí. Studovali jsme spolu na Carnotově lyceu v Dijonu, kde jsme maturovali. Černý tam studoval v letech 1929-1934 a já v letech 1930-1933. Lyceum mělo několik budov a dva velké dvory pro studenty-sportovce. My Čechoslováci jsme měli velký dvůr, vyhrazený francouzským studentům vyšších tříd. Dvůr byl tak veliký, že tam vládli hlavně fotbal. Tam jsme trávili několik hodin denně a když přišlo, chodili jsme pod podloubím. To bylo oblíbené místo Václava Černého. Chodil zásadně pod podloubím, ať přišlo nebo svítilo slunce, ale vždy s knížkou v ruce: s básněmi Racina nebo Corneille, francouzských básníků ze XVII. století. Chodil sem tam, s nikým nemluvil a někdy četl básně hlasitě, zejména ty, které jsme museli přenášet zpaměti v hodině francouzštiny. Nejednou jsem se ho zeptal, co znamená nějaká část Racinových básní. Velmi ochotně mi to vysvětlil a tak jsme se spolu často procházeli pod podloubím. Ani já neholdoval fotbalu.

Francii, její města, venkov, řeky, moře měl Černý rád. Na politickou Francii, zvláště od Mnichova, se díval přísně. V tragické době

byl dvakrát ve Francii: od 23. května 1938 do 1. června, kdy měl přednášky na universitě ve Strasburku a v Nizze. Z jižní Francie se vrátil domů přes Paříž. Vracel se s pesimistickým pohledem na tehdejší Francii. Podruhé byl ve Francii koncem května 1939. Povolání Francouzi mu radili, aby odešel z domova a usadil se ve Francii. Odmítl. Nechtěl nikdy trvale opustit Československo.

Václav Černý napsal hodně knih, esejí, článků, vědeckých pojednání atd. Uveďme alespoň několik jeho zajímavých a významných děl: «Esej o básnickém baroku» (1937), kterou později několikrát doplňoval; «Kniha o Babičce» (1936, která vyvolala u mnoha čtenářů nelibost. Václav Černý dokončil dílo o Babičce, které započal už jeho otec pedagog a literární historik. Kniha přinesla řadu nových objevů o osobách a životním běhu prarodičů Němcové z mateřské strany». Babička se totiž objevila taková, jaká skutečně byla a ne, jak ji vylíčila Božena Němcová. Dokázal na př., že Babička nezemřela na Starem Bělidle, ale ve Vidni u druhé dcery. Mnoho čtenářů mu zazlivalo, že se dotknul ideálu Babičky. Černý naopak poukázal na »Dichtung und Wahrheit« a potvrdil básnické umění Boženy Němcové. - Dále objevil v knihovně Lobkovického zámku v Mladé Vožici Calderónovu divadelní hru, považovanou za ztracenou. Dostalo se mu uznání Španělské Královské Akademie. - V roce 1971 vydala Společnost básníka Paul Claudela 9. číslo t. zv. »Cahiers Paul Claudel« s titulem »Prague«. Václav Černý zde popisuje boby Claudela v Praze, jako francouzského konzula od listopadu 1909 do konce září 1911 a jeho styky v českými přáteli zejména s malíčkou Zdenkou Braunerovou a spisovatelem Milošem Martenem. - V posledních letech upozornil na sebe Václav Černý vydáním »Paměti« v Kanadě. Byl jmenován čestným členem Společnosti pro vědu a umění (SVU v USA).

I když byl profesor Václav Černý často napadán z různých stran, nedá se mu upřít velikost ducha a vědeckého pracovníka. - Budiž mu země česká lehkou!

JEDNOU VETOU Pí Dagmar Rýdlová se stala ředitelkou hudebního oddělení univerzitní Erindale College v Mississauga. Gratulujeme. --Opožděně gratulujeme Ant. Večeřovi k "60". Měl ji 1.2. --Super Silvestr Nového divadla bude v č. 92 Front St. E., North Market Hall. Bohatý program. Cena \$60 za osobu. Další info: 363-7686. --24. 10. to bude 25 let, co v Torontě zemřel vynikající inženýr Josef K. Chmel, rodák z Mor. Slovácka. --20 let uplynulo od smrti Karla Nekoly; zemřel 14. 10. 1967. --Před 5ti lety odešel JUDr. Karel Cvachovec. --Prof. J. Zuzánek dostal grant ve výši \$4.500 na sestavení etnokult. architektonické bibliografie. Působí na U. of Waterloo. --K. Opíchal z Caledon E. navázal s naší pomocí kontakt se svým strýcem, mjr. parašutistou F. Bogatajem v USA. --Naši ve Vancouveru postrádají vlasteneckého lékárníka Kafku; zemřel před časem. --1 rok uplynul od odchodu populárního lékaře Oty Jurena, rovněž ve Vancouveru. --Skupina muklů z 50. let, kteří žijí v okolí Toronta, plánuje postavení pomníku obětem čs. kom. režimu na Masaryktownu.

MOWNEX
**NABÍZÍ ČESKÉ FILMY
NA VIDEOKAZETÁCH
VHS NEBO BETA**
**CENA FILMU VČ. KAZETY
\$ 27.95**
**156 McKenzie St.
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 5A2
Phone (204) 582-3336**

Pojištění je věc důvěry

Přes 30 let služby naší
veřejnosti s největší ka-
nadskou životní pojišťovnou

**SUN LIFE
OF CANADA**
**VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative**

Tel. 232-1620

56 Aberfoyle Cr., Suite 400

/Proti Islington Subway Station./

Toronto, Ont.

MRX 2W4

JEDNOU VETOU

Poslanec čs. parlamentu do února 48, Ota Hora, se rozepsal o pádných argumentech dr. E. Tellera /"otce záp. vodíkové bomby"/ ve prospěch Reaganovy strategické iniciativy ve vesmíru. --Sportovce v Clevelandu navštívil Ota Doležel, majitel podniku Cyclo Sport Inc. v Torontě. Začal znovu závodit. --Starosta Sokola Masaryk v Montreálu ukáže 28. 10. našim seniorům v Montreálu své diapozitivy z cesty ve Skalisticích horách. Vánoční oběd seniorů bude 5. 12. v Ramada Inn, 6445 Decarie, roh Plamondon. --Populární kraj. restaurace Pepo's Bistro je v č. 676 Queen St. W., Toronto. Tel. 860-0514. --Nové divadlo bude hrát veselohru "Sobota, neděle, pondělí" 25. 10. Info: 368-0420. --Fr. Mrázek se po desáté stal motocykl. mistrem Kanady. Žije v Mississauga. --Bazár Dámského odboru bude 8. 11. ve Skyline hotelu v Torontě. --2. 6. měla pí Jiřina Kubánková 79, nikoliv 80. Boža Špačková jí věnovala básně.

JOSEF STANEK
SCULPTOR - WOODCARVER

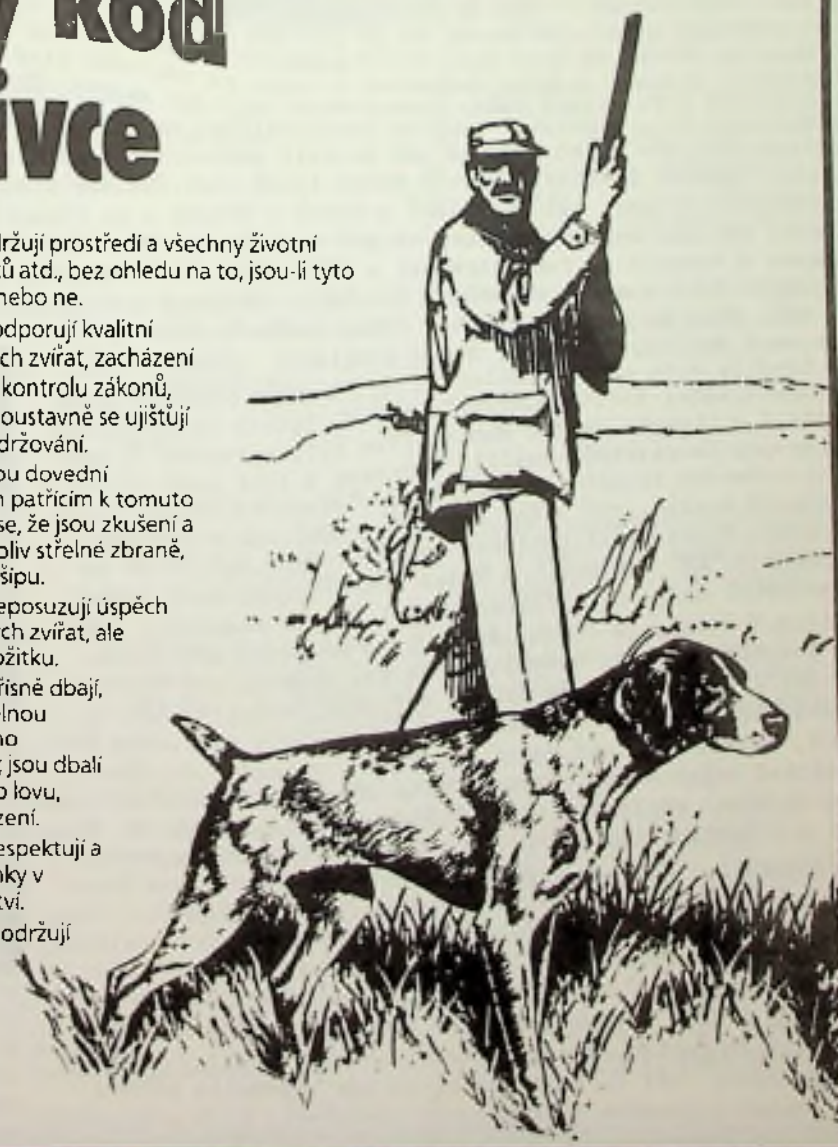
Traditional realism born wood for churches, chapels, convents, castles, houses, etc.

Any size
quoting, shipping, photographing, etc.

(604) 941-5786
1744 Waverley Avenue
Port Coquitlam B.C.
V3C 1M5
Canada

Etický kód myšlivce

- Opravdoví myslivci udržují prostředí a všechny životní podmínky zvířat, ptáků atd., bez ohledu na to, jsou-li tyto zvířata určeny k lovu nebo ne.
- Opravdoví myslivci podporují kvalitní výzkum života divokých zvířat, zacházení a hospodaření s nimi, kontrolu zákonů, které byly nařízeny a soustavně se ujistí o jejich patřičném dodržování.
- Opravdoví myslivci jsou dovední v zacházení s nářadím patřícím k tomuto sportu. Předpokládá se, že jsou zkušení a ovládají použití jakékoliv střelné zbraně, lovecké pušky, luku a šipu.
- Opravdoví myslivci neposuzují úspěch lovu počtem ulovených zvířat, ale měří jej hloubkou prožitku.
- Opravdoví myslivci přísně dbají, aby zacházení se střelnou zbraní bylo prováděno odborně a bezpečně; jsou dbali všech zásad čestného lovu, dodržují každé nařízení.
- Opravdoví myslivci respektují a nevchází na pozemky v soukromém vlastnictví.
- Opravdoví myslivci dodržují všechny zákony.

Ministry of
Natural Resources
 Ontario

SDRUŽENÍ PRÁTEL LETCŮ

BOX 25 STATION A
MISSISSAUGA ONT
L5A 2Y9 CANADA

Došla nám objemná kniha Z.Šmol-dase "Českoslovenští letci v boji proti fašismu".

Objemná proto, že obsahuje 492 strany. Kapitoly jednající

o tzv. západních letcích jsou vcelku objektivní; znovu se objevila jména těch, co žijí v exilu/ Tobyška, Korda, Kuttelwascher/. Jsou tam značné podrobnosti o výcviku v Anglii a v zámoří. V seznamu zasloužilých instruktorů jsou uvedeni např. J. Čapka, A. Šedivý, J. Hájek, nav. K. Bečvář, radiotel. J. Šimet, střelec K. Jansta; v pokr. kursu pilotů F. Fencel, J. Bernát, K. Schoř, radiotel. V. Slánský a B. Procházka, střelci V. Kocman a M. Čtvrtlík. V přehledu našich sloužících u angl. a jiných spojeneckých perutí chybí E. Prchal/138. spec. perut/. Zajímavá je zmínka, že 4 naši piloti sloužili u 544. Sq. RAF pro letecký fotoprůzkum; létali na typu De Havilland Mosquito XXX a byli to: F/Lt. Kučera, F/Lt. Filip, F/O Vokoun a W/O Kepka. --Jaromír Grygar reagoval na tvrzení dr. E. Tábořského, že se jugoslávská vláda z londýnského exilu nesměla vrátit po válce domů; Grygar našel ve svých záznamech z 15. února 1945 tuto informaci: "Dakota KK212, posádka: Pilot F/L V. Foglar, 2. pilot a navigátor V. Grygar, telegrafista L. Král /kdo ho blíže znal?/ od 147. Sq. startovala z Croydon via Marseille do Neapole. Let trval 15:05 hodin, bez komplikací. Pasážéři: jugoslávská vláda z Londýna. "Z Neapole letěli do Bělehradu jinou mašinou. /Bylo by zajímavé zjistit, zda je Tito vůbec pustil ke slovu a co se s nimi stalo. --Většina vystavených unikátů o čs. letcích 2. války, které byly vystaveny v Olomouci letos, byla majetkem Ludvíka Klímka z Karviné. Při úpravě mu byli nápomocni PhDr. Jaromír Matýsek a PhDr. Tomáš Pavlica. Bylo zdůrazněno, že Hanácký Aeroklub v Olomouci odchoval před válkou desítky pilotů; z nich do zahraničí odešlo 57. 20 z nich za války padlo. --V podrobnějším životopisu čs. závodníka Vladimíra Formánka /jeho fotografie je na str. 7/ je uvedeno, že dotyčný byl znamenitým sportovním pilotem. /Absolvoval pilotní školu Vysokoškolského sportu v Letňanech 1930-31./ Podle rekollece jeho vdovy /žijící v Torontě/ se V Formánek pokoušel v r. 1939 na falešné papíry dostat do Polska, aby se připojil k našemu letectvu v zahraničí, ale Němci ho chytli. --Pavel Svoboda, o kterém je řeč v článku "Brave Canadian" na str. 1. létal u 311., absolvoval 37 operací nad Německem, byl sestřelen 28. 12. 41. Ze 6ti členné posádky přežili zřícení letounu 3: Šiška, Ščerba a Svoboda. Fotografie P. Svobody, jeho paní a dvou dětí přineseme příště. --4. 5. 87 zemřel v Brně plk. let. Jan Čermák, býv. velitel 312. Bylo mu 79 let. --Let. bitvy nad belgickým městečkem Dranouter -bitva se označuje jako "Circus 157-se účastnilo i několik našich /Fajtl, Pavlík/. Místní historikové vydali letos publikaci "Circus 157", kterou lze objednat zasláním 600 belg. franků na adresu: D. Decuyper, Kleine Wervikstraat 27, 8660 Geluwe, Belgium. --M. Liškutín se domnívá, že jednou z nejužitečnějších knih vydaných doma je kniha V. Šorela "Letadla čs. pilotů", 448 stran, edice Albatros. --Střelecká škola byla v Evantonu ve Skotsku. --Karel Otta sí postěžoval z Floridy, že od r. 1982 nepije, ani nekouří a dodává: "Když jsem bum-bal a kouřil, tak jsem byl zdravý, jako ta rybička v čisté vodě; dnes mám vysoký tlak krve...". --Bob Velvarský, adresa: 9786-120th St., Surrey, BC, V3V 4C6, by rád věděl, co se stalo s Milanem Malým, který byl u ČSA po válce. /Mimochodem za BC v adrese je třeba uvést: Canada! --Ota Špaček, t.č. BC, dobře znal Josefa Filleru. Filler byl bombardovací pilot, ale dostal se do jistých nesnází a byl degradován. Na základně v Manston /Kent/ se stal mezi letci populární tím, že jednou za týden jezdil do Londýna k jednomu známému řezníkovi a vozil na základnu plné kufrы buřtů, salámů a pod., což byla vítaná změna jednotvárné anglické stravy. Kde je Filler dnes? --V Manstonu byla populární trojice letců: Palička, Velvarský a Brhel-3 králové 313. --Jarda Polívka a Hanuš Grosz nám poslali pohlednici z Kalifornie; sešli se po letech. --Marcel Ludíkar, archivář Svazu letců svob. ČSR, nám v dopise objasnil komplikovanou situaci našich vojáků a letců v Polsku a ve Francii v letech 39-40. Zmínil se také o skupině, která se pod velením kpt. Divokého dostala z Polska do Rumunska a vyhnula se tak internaci v SSSR. Někteří čs. autoři, jako p. Čejka, se snaží vyjádřit úctu k našim vojákům a letcům 2. odboje, ale je to těžké v rámci směrnic ÚV-KSČ. Musí se pečlivě vyhýbat dvěma bodům: že SSSR vpádl spojenci Anglie, Polsku, do zad a prohlásil polské vojáky za bandity a že němečtí piloti, proti kterým bojovaly naše perutě v rámci RAF, byli vycvičení v 30. letech na sovětském letišti v Lipecku, poblíž Moskvě. /Tam byli vycvičení i bombardovací letci, kteří zničili Coventry a jiné angl. cíle. /Navíc německá letadla od září 39 do června 41 létala i na sovětský benzín. --V jižní Francii zemřel náhle /na srd. záchvat/ Miloš Mečíř, rezident Anglie. --JUDr. Jiří Čech se článkem v "HR" rozloučil s Mílou Fleischerem, který zemřel v polovině února t.r. Fleischer byl dobrým pianistou a kreslířem. V článku je zmínka, že "hudba a nezdolný optimismus mu pomohly překonat období, kdy na čas opustil své milované létání". /Rehabilitován byl až v r. 1957. --Sestra Aloise Volka, který zahynul nad Kanárskými ostrovy v r. 45, Jana Šternová, žádala až dosud marně čs. úřady o výjezdní doložku k návštěvě hrobu svého bratra. /Byla vězněna ve Svatobořicích a otce Němci popravili. --Dr. L. Ůlehla znal v Polsku, ve Francii a v Honningtonu v Anglii /u 311./ Viléma Hudce, rodáka z Budapešti z českých rodičů. Hudcovým velitelem ve Francii byl kpt. Bušina, který byl později POW. --Fr. Schejbal, který se zabil při cvičném letu 20. 4. 43 nad Solwayským zálivem, pocházel z Ostřetína č. 52 a absolvoval hosp. školu v Dolní Rovni. --Pozdrav z pobytu v Nassau /na Bahamách/ nám poslal Joe Bílek. Je tam pochováno 6 našich a 24 angl. letců. Z našich to jsou: V. Bříza, J. Sotora, J. Turna, L. Salz, J. Marek a Jar. Hadrávek. --Pí D. Prchalová si na nás vzpomněla pěknou pohlednicí z Londýna. V Brookwoodu navštívila hrob svého muže.

Londýn, Anglie, pravděpodobně na podzim 1941: prezident republiky dr. Edvard Beneš s leteckými esy. Zleva: S/L McLachlan, který velel 1. britské peruti, S/L Max Aitken, který velel jiné angl. peruti a F/O Karel Kuttelwascher, vynikající noční stíhač od 1. RAF peruti.

Paní Hana Benešová a ADC F/L Adolf Vrāna, v Anglii, asi v r. 1942. Áda Vrāna patří mezi nejbližší spolupracovníky letecké stránky "KL". Byl polním pilotem před válkou, za války sloužil v Anglii u 312. čs. peruti pod A. Vašátkem. Odešel do Anglie po změně poměrů v r. 1948. Jeho milovaná manželka Kim zemřela 7. července t.r.

Jiným naším osvědčeným spolupracovníkem je Jaromír Grygar, který se usadil ve Walesu. Tavní list "Glamorgan Gazette" přinesla nedávno tuto fotografii s článkem o talentovaném malíři. Napsal nám, že v ruce drží Chester, nad ním Vítkovické železárny. Má před sebou několik výtav... Za války sloužil u pěšáků, pak u 311. a u 147. angl. peruti.

O vojákách

Prírůstek do

voj.knihovny:
E.V.Voska: "Spy
and Counterspy". Kniha vyšla v NY 1940. --
Podle Honzy Fischla účtu našich u Tobru-
ku si vysloužil Bedřich Poláček /žije v
Anglii pod jménem Fred Pollard/, který
každý den vozil důstojníky na dělostře-
leckou pozorovatelnu po cestě, která byla
pod dostřelem Němců. Nejenom, že neztratil

ani jednoho pasažéra, ale dokonce to přežil sám. -- MUDr. D.
Hercz /NSR/ se dobře pamatuje, že v sousední rotě u Tobru-
ku sloužil B. Velvarský, rezident Surrey, BC. Dr. Hercz navští-
vil v srpnu v Praze hrob gen. Klapálka. -- Npor. Vrchotka slou-
žil za I. republiky u dělostřelectva. -- "HR" přinesl nedávno
celkem faktický článek "Obnovení čs. armády ve Francii. --
Němci za války zničili rodinu J. France ze Žižkova, protože
dva synové - Vladimír a Václav - založili ilegální buňku
býv. trampů a zapojili se do Obrany národa. Členové skupiny

UZAVŘELA SE JEDNA KAPITOLA...

Byla to kapitola čs. poštovní ve Velké Británii
u pohraničních letišť 2. světové války. Její zakladatel
a první velitel pplk. Oldřich Večeřek zemřel v Brně
dne 14. května 1987. Měl jsem to štěstí, že jsem se
s O. Večeřkem seznámil, sešli jsme se a navázali i delší
písemný kontakt. Tak se podařilo, že jsem se
o historii této poštovní služby dozvěděl. Něco bylo
publikováno ve zpravodajích poštovní historie Východo-
českého kraje, zmlínky byly i na jiných místech.
Kaldupříkladně jsem přesvědčen, že tato záležitost by
mohla zajímat i početnou obec filatelistů, kteří se
s touto problematikou zabývají. Tehdejší nadporučík a
pak kapitán čs. zahraniční armády Oldřich Večeřek
měl záliby takto:

"Zálibek byl těžký. Bydlel jsem a spal v jedné
zahradě místnosti poštovní. Vybíral jsem sám
filatelii z beden od konzeru, které kuchaři vyhazova-
li. K výdoby odložených sišel jsem povrtl francouz-
ské kůňské houby, které byly ve skladu a ne-
byly pro ně použity. Zhotovil jsem prarotyp poštovní
schránky z krychlových plechových krabic od
vakuárů a po jejich schválení mi další pomohli sle-
dovat najít z lehkých dřevin. Lakování, čísla a při-
pevnění posazených čepicových odznaků důstojníků
na namalované bílé dopisní obálce už bylo snadné.
Jen malé zámečky s klíčky lakované na červenou se
musely koupit. Schránka mohla stát na stole, dala
se pověsit na stěnu, dlela i do auta."

Zřízení poštovní služby československých jednotek
v Anglii nebylo jednoduchou záležitostí. O. Večeřek
zpracoval elaborát, návrhy a další písemnosti, po-
ukádal na nutnost i z hlediska vojenského určení.
Čs. poštovní byla první ze všech pošt spojeneč-
kých armád působících na území Velké Británie a
její příslušníci se neposílali.

Česka na místo velitele čs. poštovní v Anglii
byla pro O. Večeřku velice složitá. Začala 2. února
1940 v Brně. Topným kanálem utekl z budovy poštovní
některý filatelista, kam si pro něj přišel gestapáci.
Protože ilegálně pracoval. Pres Michalovec, Úžhorod,
Budapešť, Belkán, Istanbul, Sýrie, Bagdád a Alexand-
rii se dostal do Marseille. Protože byl už před vál-
kou zkušený poštovní úředník z ředitelství pošt
v Opavě, přepravoval jako důstojník kurýrní poštu
do Liézuers. Po porážce Francie se za dramatických
okolností dostal do Anglie. At u. prosince 1940 na-
stoupil v Leamingtonu-Spa na poštovní službu.

Ve válce vyšla v Anglii na křídle říšská letadla
ka o naši armádu a vládu. Hned na obálce je ná-
zev uchodu do naší poštovní služby. Na dle poštovní
schránky, kterou vybírá česla. Na dalších stránkách
je ukázka z práce této poštovní služby. I ona schránka
na dopisy, kupy zásilek, balíčků i novin a pracující
"poštovní pošťáci", mezi nimi i Oldřich Večeřek. Práce
bylo dost, denně docházelo 3000-4000 dopisů, list-
ků, balíčků, novin, časopisů at. Tedy slušná práce
pro zpracování. V pětiúhelníku záplach měl i seznam
rozmístřů a vojáků, kteří u této poštovní služ-
by. Už snad nikdo z nich není mezi námi, u násom
neuvěděl.

Na známkách s anglickým krutem se tedy začala
objevovat razítka, na kterých byl jím jazyk než
angličtina. I to se projevilo u ohlédnutí risku. V an-
glické konverzaci se společenosti to bylo něco nov-
daného, navíc na samotných ostroužích. Ale brzy se
ukázalo, jak kvalitní jsou naši lidé a jak dobře pra-
cují. O tom pamětník říká:

"Na nádraží v Birminghamu se nakládala pošta do
nášního vlaku. V tom přišel nálet, světla zhasla, ná-
draží bylo bombardováno, bomby zasáhly i poštovní
vagony, rozmetaly zásilky po celé hale a tylo začaly i
hořet. Zaměstnanci poštovní hasili holými rukama a jen
v dle poštovní zásilky a balíky do poštovních
pytlů. A tak se na poštovní pošt objevili mezi balíky
i jeden, který obsahoval 100 listů liber. Byly u něm
výplaty zaměstnancům Jirmy Lockhead v Leamingtonu.
Náš poštovní pošta ho komunističtěji uradila pře-
nostoví poštu v Leamingtonu. Naši tak stáli zkuš-
ku poštovní služby a spolehlivosti a přitom měla přizná-
té dotázky i v risku."

V dalších katalozích a monografiích jsou vyobra-
zena razítka naší poštovní služby v Anglii, ale praktic-
ky se neví, kdo byl jejich tvůrcem. Byli celkem čty-
ři: Oldřich Večeřek, akademický malíř Cipra, Ji-
ndřich Křeček-Jilus a Adolf Bartošik, který žil mezi
námi. O. Večeřek byl předně autorem pečlivě na-
ší poštovní služby a zasloužil se i o to, že na ušlech-
tělou R. nálepkách se objevilo razítka "Čs. poštovní
pošta-Czechoslovak Field Post Office". Sám byl velice
zručný malíř a grafik. Viděl jsem jeho skicry a cest a
doby války a hluboce jsem se obdivoval jeho talentu.
Z jeho dílny -- a nebylo to vždy jednoduché -- vy-
šla následující razítka: P. Bezruč, tedy druhé přílo-
žité razítka tuarom podobné razítka Chalmonde-
ley, dále k 22. úřadu CSR, k 7. III. 1941, 2. VII.
1942 (Zborov) a konečně k 15. III. 1943. O každém
z nich dovedl hovořit a vzpomínat si na jejich ne-
snadnou genezi i problémy se schválením. To zho-
routě pak bylo po odstranění "Zborov" poštovní
jako denní razítka. Dovedl vypravovat i o denních
razítkách. Anglická dílna mohla totiž vyrábět na za-
hlazení razítka s maximem 27 písmen. Na razítka mu
sel být text anglický a český. Proto na prvním mís-
tě se tedy objevila pouze ta číselka Č. S. P. P. A při-
del písmen byl vyčerpan.

Bohatá byla činnost a práce Oldřicha Večeřky. Je-
ho odchodem jsme ztratili jednoho z pamětníků a
aktivních odbojářů, kteří se zapojili do historie ná-
šich poštovních pošt. Uzávěla se tedy jedna kapitola,
náměstí u dle jemu poděkovat jeho výplsky a
vzpomínkami. Čest jeho památce!

kde uložila popel svého zemřelého manžela. Jarda Tichý byl
v Anglii u dělostřelců. -- Sjezd dragounů a pozůstalých se
konal u hraběte Šlika v Mailbergu v Rakousku. Z Kanady tam
byl Bob Moravec. -- Za I. republiky existovaly jednotky Národ-
ní Gardy v Praze, v Jičíně a v Plzni. Vycházel list "Gardi-
sta". Němci gardu jako vlasteneckou českou organizaci zaká-
zali a čs. komunisté po květnu 45 nedovolili její obnovení.
-- Plk. J. Novák, MBE, nám z Austrálie poslal vzpomínku na gen.
Kryštofa, který věděl něco o smrti Jana Masaryka a po únoru
přišel o život. -- Vojenskou literaturu v Anglii má: "After
the Battle", Church House, Church St., London E15 3JA. -- K sjez-
du našich v Anglii v r. 1990: je návrh, aby se vydal pamětní
odznak pro všechny účastníky. -- Velení nad čs. pěchotou u
Montigny sur Aube měl v r. 40. gen. J. Znamenáček-Čihák. -- V. N.
Duben napsal článek "Kdo byl Václav Hradecký?" Kdo zná jeho
dnešní adresu? /Podle některých náznaků emigroval v r. 49
do Brazílie. -- M. U. hledá kpt. Vlad. Macka, přísl. sign. rot. --
F. Kousal žije v Austrálii. -- J. B. Polach nám dal k dispozici
studii "The 1939 Attack on Hitler and ON"/ON je "Obrana ná-
roda". -- Jiří a Ludmila Lizálkovi z české Volyně se účast-
nili podzemní práce během něm. okupace a později v rámci čs.
jednotky osvobození Slovenska. -- V Tereziňě jsou nyní vedle
dělostřelců také raketometčiči. Veliteli jsou pplk. Koyš a
pplk. Jánošík. -- Štábní důstojník Petr Králíček zemřel doma
už v r. 1946. -- Velitelem skupiny "Alex" v Benešově byl mjr.
Volovecký. -- F. Mahlerovi prý za války říkali "Precek"; pochází
nám poslala krásné záběry ze Světla nad Sázavou a žije v Kalifornii jako Frank Marlow.

S REFERENCE CANADA

ODPOVĚDI JSOU NA DOSAH RUKY,
JAKO VÁŠ TELEFON.

OTÁZKY O PROGRAMECH A SLUŽBÁCH KANADSKÉ VLÁDY.

REFERENCE CANADA POMÁ-

HÁ KANAÐANUM, ABY PŘI-
ŠLI NA TO, CO POTŘEBU-

JÍ VĚDĚT O PROGRAMECH

A SLUŽBÁCH KANADSKÉ

VLÁDY. VAŠE MÍSTNÍ FI-

LIÁLKA REFERENCE CANA-

DA VÁS SPOJÍ S PŘÍSLUŠ-

NÝM VLÁDNÍM ÚŘADEM, KTE-

RÝ ZODPOVÍ NEJLÉPE VA-

ŠE OTÁZKY. ODPOVĚDI NA

OTÁZKY JSOU V ANGLIČTI-

NĚ A VE FRANCOUZŠTINĚ

OD 8:30 DOP. DO 4:30 ODP.

OD PONDĚLKA DO PÁTKU.

• V Saskatchewanu volejte:

Regina (306) 780-6683
Toll-free 1-800-667-7160

• V Britské Kolumbii volejte:

Vancouver (604) 666-5555
Toll-free 1-800-663-1381
Zenith 08918 (Atlin)

• V Albertě volejte:

Calgary (403) 292-4998
Edmonton (403) 420-2021
Toll-free 1-800-232-9481

• V Manitobě volejte:

CITIZENS INQUIRY SERVICE
Winnipeg (204) 945-3744
Toll-free 1-800-282-8060

Reference Canada operates in conjunction
with the provincial inquiry service

• V Ontáriu volejte:

Ottawa (613) 995-7151
North Bay (705) 476-4910
Toronto (416) 973-1993

Toll-free

Ottawa/Hull
region 1-800-267-0340

Area Codes

705, 807 1-800-461-1664

Ostatní

rezidenti: 1-800-387-0700

• V Quebecu volejte:

Pro místní spojení
nahlédněte do tel.
seznamu, do modrých
stran, pod COMMUNICA-
TION-QUEBEC.

Pro mezinárodní spo-
jení vytočte "0" a
ptejte se na ZENITH
COMMUNICATION-QUEBEC.

Reference Canada operates in conjunction
with the provincial inquiry service

Na Prince Edward Island

volejte:

ISLAND INQUIRIES
Charlottetown (902) 368-5050
Toll-free 1-368-5050

Reference Canada operates in conjunction
with the provincial inquiry service

• V New Brunswick volejte:

NEW BRUNSWICK
INFORMATION SERVICE
Fredericton (506) 453-2525
Toll-free 1-800-442-4400

Reference Canada operates in conjunction
with the provincial inquiry service

• Na Newfoundlandu volejte:

St. John's (709) 772-4365
Toll-free 1-800-563-2432

• V Nova Scotii volejte:

Halifax (902) 426-8092
Toll-free 1-426-8092

• V Yukonu volejte:

YUKON INQUIRY CENTRE
Whitehorse (403) 667-5811
Toll-free 1-667-5955

Reference Canada operates in conjunction
with the provincial inquiry service

Department of
Supply & Services

Ministère des
Approvisionnement et Services

Canada

O PARAŠUTISTECH

OPERACE DESTROYER

Karel Tichý.

Bohumil Menšík.

R. Matula, člen paraskupiny WOLFRAM, nám zapůjčil přehled všech čs. paraskupin, v chronologickém pořádku, jak byly vysazeny z Anglie a z Itálie. Chyběl jen název skupiny COURIER / Eröss, Holý a Chromec/. Přehled uvádí také informace týkající se plánovaného místa přistání a skutečného místa přistání. Ve skupině CHROMIUM byli: Knotek, Tichý a Štursa, ale k výsadbě na Olšanech v Praze nedošlo. --Podle různých pramenů byly v Anglii a v Itálii připraveny k vysazení tyto další skupiny: ROTHMAN, CHURCHMAN, FOURSQUARE, KAFKA a TROLI. Kdo byl do nich zařazen? --Jos. Kůnčl ze skupiny CHALK válku přežil a žije v Bogotě v Colombii v jižní Americe. Adresu zatím nemáme. --Máme podrobný záznam o skupinách INTRANSITIVE a TIN. Do první patřili Kindl, Lukaščík a Grabovský. Do druhé Cupal a Švarc. --"Tvorba/Kmen" přinesla v červenci v pěti pokračováních studii "Memorandum" od Miroslava Ivanova. Dokládá nesrovnalosti ve výpovědích prof. Vaňka-Jindry už od r. 65 a že si zachránil život na účet ostatních účastníků odboje, zvláště Sokolů, spoluprací s Gestapem. Studii komentuje v "Hlasech Čechů a Slováků v Austrálii" spisovatel Jan Beneš. Končí článkem takto: "...proč musil se svou pravdou čekat M. Ivanov v Praze 25 let a proč ji směl publikovat teprve když s ní, nezávisle na něm, přišel na světlo S. F. Berton /v Austrálii/, by nám mělo říci ministerstvo vnitra v Praze. Toto je ostatně jen pravda o nekomunistickém účastníku odboje. Na pravdu o těch komunistických, kteří z funkcí důvěrníků Gestapa či SD přešli do služeb NKVD, MVD, příp. přímo do ÚV-KSČ, si zřejmě ještě budeme muset nějaký čas počkat." --Požádali jsme pilota Halifaxu, plk. R. Hockeyho /na zaslouženém odpočinku ve Skotsku/, který vysadil většinu čs. paraskupin v letech 41 a 42, aby komentoval rukopis A. Vyhňáka o výcviku našich. Plk. Hockey nám sdělil, že považuje rukopis za velmi dobrý. Popsal dále potíže pilota při shozech: žádné informace o počasí nad tzv. Protektorátem a žádný kontakt s podzemím, které by mohlo vyznačit místo shozu. /Podzemí ve Francii vyznačovalo často místa vhodná pro přistání./

Rotmistr Oldřich Janko ze skupiny SULPHUR; vysílačka "Pavla".

Druhým členem výsadbky byl npor. Antonín Horák. Shození u Všetat na Rakovnicku 8. dubna 1944. Horák byl před válkou důstojníkem četnictva, Janko číšníkem. Oba byli zatčeni Gestapem 20. dubna 1944; za pomoci četníků ve Zruči u Plzně. Oba byli donuceni ke spolupráci s Gestapem a účastnili se radiové protihry Wallenstein. Janko se pokoušel varovat Londýn, ale marně. Gestapo samo se rozhodlo protihru zastavit 26. 9. 44. Oba parašutisté byli popraveni v Terezíně 1. března 1945. Náš obrázek je z Leamington Spa z r. 1943. /Autorkou byla Jankova žena Wendy, která žije v Surrey jako Mrs. Macartney. Je to jediná válečná fotografie Oldřicha, která se zachovala./

Během nacistické okupace Francie vznikl zde Čs. úderový výbor (ČNV), který řídil správočeskou, sociálně podpornou, politickou i bojovou aktivitu čs. odbojářů v Paříži a později i v celé Francii.

Spojení ČNV (jeho prvotní název zněl "Výbor čs. odboje ve Francii") s čs. vládou v Londýně a s jejím MNO bylo udržováno od roku 1941 kurýrním spojením díky obětavosti místního předsedy Francouzského červeného kříže Boizarda de Guise, který měl možnost cest do Švýcarska. Touto cestou pak získávala naše vláda a její vojenské zpravodajské orgány z okupované Francie mnoho cenných informací od příslušníků čs. odboje v této zemi.

V době invaze spojeneckých armád

do Normandie, kdy v Paříži již probíhala v plném proudu i formování tzv. "čs. bojových družin" (ČBD), přinesl Boizard de Guise na tradiční místo svých schůzek s čs. odbojářy — do sakristie evangelického kostela na Rue Chauchat — svou poslední zprávu. Bylo v ní i potvrzení dřívějšího příslibu výsadbky parašutistů s radiostanicí pro umožnění operativnějšího spojení čs. odbojářů v Paříži s orgány čs. vlády v Londýně.

Krátko na to byl Boizard de Guise zatčen a mučen v sídle gestapa na Rue des Saussaies. Svá česká přátele však neprozradil. Později tento statečný muž a velký přítel Československa zahynul v koncentračním táboře Drancy...

Boizardem de Guise avizovaný desant, který připravilo II. oddělení československého MNO v Londýně, nesl operační označení DESTROYER a byl vybaven radiostanicí s krycím jménem JAKUB. Původně měl být desant tříčlenný, ale pro zranění parašutisty Weyricha v závěru výcviku, který proběhl ve dnech 24. dubna — 28. června 1944, byli do Francie vysláni pouze dva muži.

Velením byl pověřen rotný Karel Tichý (1904), který byl ve skupině čs. parašutistů ve Velké Británii vybrán pro akce v týlu nepřítelů již od 10. června 1941.

Sio o rodáka z Jihočeského Tábora, který v roce 1928 odešel z vlasti do Paříže, kde do vypuknutí války pracoval jako bankovní úředník. V krájském hnutí působil jako náčelník Sokola Paříž a mimo jiné v kritickém roce 1938 vedl branný výcvik krajanů.

V listopadu 1939 vstoupil v Adge do čs. zahraniční armády a po porážce Francie odplul v červnu 1940 se zbytky čs. jednotek do Velké Británie. Rozvážný a inteligentní K. Tichý měl všechny předpoklady pro úspěšné splnění svěřeného úkolu.

Druhým členem desantu byl radiotelegrafista četář aspirant Bohumil Menšík (1921), student z Velešské uprchlý z protektorátu, jenž do dubna 1944 dlouho úspěšně působil mezi radiotelegrafisty Čs. vojenské radiové ústředny (VRÚ) npor. Zdeněk Golda. Jeho schopnosti měly být zárukou úspěchu "operace Destroyer".

Výsadek čs. desantu byl proveden z dvoumotorového letounu Hudson britské 138. perutě zvláštního určení z letiště Tempsford v noci na 5. července 1944 (asi hodinu po půlnoci) u obce La Troche asi 25 km západně od Paříže. Seskok obou parašutistů, vřazených nožními kontejnery s operačním materiálem, z výšky asi 150 metrů proběhl bez problémů.

Parašutisté zakopali operační materiál a ráno se přesky přes Trappes a Versailles vydali do Paříže na záchytnou adresu k Janu Lukešovi na Rue Notre Dame 11, kde byli srdečně přijati.

Velmi rychle bylo navázáno spojení s ČNV, a proto mohl velitel desantu s falešnými francouzskými doklady na jméno Dessertaine v doprovodu Lukeše a jednoho slovenského příslušníka ČBD již několik dní po seskoku zájet

na kolech k La Troche pro ukrytý radiomateriál. Jeho transport do Paříže proběhl celkem bez problémů a tak mohl desant začít s plněním svého hlavního úkolu — radiospojení čs. odboje ve Francii s VRÚ v Rockliffe.

Vysílání od Lukešů však zpočátku trpělo technickými problémy a častým vypínáním elektrického proudu v pařížské rozvodné síti. Dne 18. července 1944 přijímá stanice JAKUB konečně první depeši VRÚ s konstatováním: "Dne šestnáctého jsme vás slyšeli poprvé. Pro silné rušení byly depeše doručeny jen z polovice a dešifrovány částečně."

Dodání vibrátoru a silného akumulátoru problémy Menšíkovy radiostanice ukončilo a tak mohl Bohumil až do osvobození Paříže odeslat 54 depeší v provozní délce 21 hodín a 35 minut!

Nové starosti však v té době přineslo zatčení předsedy ČNV Františka Fiedlera a několika dalších čs. odbojářů francouzskou civilní policií (zatčen byl např. i bývalý kapitan španělských Interbrigád Miloš Nekvasil, žijící v Paříži pod jménem Jean Gaspar). Dne 27. července 1944 jen se štěstím unikl zatčení při razii u Lukešů i Bohumil Menšík.

Následní z alibistických důvodů již francouzští policisté zatčené nepředa-li gestapu a čs. odbojářům byli později osvobozeni francouzskými F. F. I. Dvojice čs. parašutistů zatím pokračovala ve své práci až do vypuknutí povstání v Paříži 19. srpna 1944, jehož se aktivně zúčastnili i příslušníci čs. bojových družin, jejichž stav dosáhl na 300 mužů.

V průběhu povstání působil Menšík dále u radiostanice a jeho velitel se pohyboval po městě v rámci akcí čs. odboje, přičemž zažil několik horkých chvil (např. při nečekaném setkání s kolonou nacistů na Boulevard Voltaire).

Po osvobození Paříže oba čs. parašutisté působili ještě několik měsíců ve Francii ve službách čs. velvyslanectví. Potom byl Bohumil Menšík, povýšený na podporučíka, poslán zpět na VRÚ a Karel Tichý, rovněž v hodnosti podporučíka, zařazen do desantu CHROMIUM.

Spolu s Václavem Knotkem a Janem Štursou letěl potom ještě v noci na 5. května 1945 (i) z Itálie Halifaxem britské 148. perutě zvláštního určení s cílem vysazení u Peřimova na Jilemnicku. Za zmínku stojí skutečnost, že se parašutisté s radiostanicí Hana zde měli hlásit u bratra pařížského Jana Lukeše, což bylo domluveno ještě v době působení Destroyeru v okupované Paříži. Stejně jako při předcházejícím letu v dubnu 1945 byl však i tento pokus zmařen špatným počasím.

Závěrem je nutné konstatovat, že oba příslušníci desantu Destroyer čestně splnili svůj bojový úkol, čímž napsali další zájemnou kapitulu do bohaté, ale naší veřejnosti dosud stále málo známé, historie protifašistického odboje Čechoslováků v okupované Francii.

ČÍM JE DVACÁTÝOSMÝ ŘÍJEN PRO NÁS V ZAHRANIČÍ

Symbolem — slavné minulosti

Svědectvím — výsledků práce, bojů a obětí generací v zápasech o život ve svobodě osobní - národní a státní

Výzvou — k boji s dnešním zlem držícím ČECHY a SLOVÁKY v područí jejich vlastní zemi

Zdrojem víry — ve vítězství civilizace, v níž stát slouží člověku

Příkladem síly — myslí a srdci miliónů lidí, kteří se NIKDY nesmířili s přechodnou tyranii

Hvězdou naděje — v rostoucí sílu svobody lidu dnešní a příštích generací

Bata

Bata Footwear
Division of Bata Industries Limited
Batawa, Ontario, K0K 1E0

IN MEMORIAM

Je vesmír bezdný
a každou smrtí roste,
žít je tak složité
a umřít je tak prosté

Dne 28. března t.r. se v Nové Pace konal pohřeb, o kterém se dodnes mluví v mnohých rodinách pod Krkonošemi, zvláště v rodinách sokolských. Toho dne se konal dojemný pohřeb dlouholetého starosty župy Krkonošské, br. Václava Pavlovce, 88. Jeho život byl bohatý. Byl mezi Sokoly-vojáky, kteří po I. válce ubránili Slovensko proti Maďarům. V r. 1925 se oženil a dal se do podnikání. Před německou okupací prošel kursem Sokolského obranného zpravodajství /s F. Pecháčkem/. Po 15. 3. 39 se zapojil do podzemní sokolské činnosti. Záchrakem se dožil osvobození. Dostal Vál. kříž od MNO a různé medaile. Věnuje se Sokolu až do zákazu komunisty. Postupně byli zatčeni: jeho syn a oba zeťové. Za návštěvy dr. Hujera v Žel. Brodě s ním debatuje. Netuší, že STB

ho sleduje. V r. 1959 je zatčen a odsouzen k 5ti letům "za spekulaci". Majetek byl zabaven. Vrací se po 4 letech domů s podlomeným zdravím. V r. 1964 byli i ostatní věznění členové rodiny propuštěni a rodina je pohromadě. V r. 68 se V. Pavlovec pokouší o rehabilitaci a návrat majetku. Daří se mu to jen částečně a pak přichází nová pohroma: vpád vojsk Varšavského paktu. Syn Radko s rodinou odchází do Vídně. Hlava rodiny umírá 16. 3. 87 a syn Radko po urgencích rak. vlády může jet na pohřeb. Nemůže Novou Paku poznat. Zjišťuje, že mnozí zůstali věrni. Odešel věrný Sokol a vlastenec. Skládáme se v úctě před jeho obětí a věrností.

Václav Pavlovec

* 4. XII. 1898

† 16. III. 1987

Dne 16. června t.r. se ve strašnickém krematoriu rozloučil předseda AikK Veteran, K. Dohnal, se slavným motocyklovým a automobilovým závodníkem I. republiky, Vladimírem Formánkem. Zařadil se čestně ke jménům nejslavnějších, jako byli manželé Jurekovi, Zdeněk Pohl, Jiří K. Lobkovic, Bohumil Turek a F. Jurehan. Startoval na strojích AJS a na vozech AERO. V začátcích mu byli nápo-

mocní inž. Frey, Míša Vychodil, V. Liška, Zdeněk Klíma. Začal soustavně závodit v r. 1928 a jezdil doslova všechno, co se dalo. Zlatým hřebem jeho kariéry byla Alpská šestidenní soutěž v r. 1936. Celkem 5x jel Rallye Monte Carlo, naposled v r. 1949. Jeho motocykl, mechanikem byl Frant. Dohnal. Na autech jeho spolujezdcem byl Zahrádka. Naše čtenáře bude zajímat, že Vladimír Formánek žil po r. 1968 jistý čas mezi námi v Torontě. Když onemocněl, vrátil se do Prahy mezi staré přátele. Tam ta ke zemřel. Čs. sportovci mu zachovají světlou památku.

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Vládnoucí režim totálně ignoroval pohřeb jím degradovaného generála Viléma Sachera; za jeho přátele promluvil Jiří Ruml. Nazval ho "posledním opravdovým generálem bitevního pole". -- 50. výročí vysvěcení na kněze oslavil dp. Josef Zvěřina. 65. výročí slavil JE kardinál F. Tomášek. -- V Plzni vystoupil na rock-koncertu Michal David, ale 12.000 mladých chtělo slyšet západoněm. skupinu Tote Hosen a došlo k demonstracím. -- Dostihy ve Slušovicích navštívilo za 5 let na 750.000 diváků. Staví se supermoderní restaurace s výhledem na závodní dráhu. -- Zástupci am. velvyslanectví navštívili Polomku na Slovensku, kde byla Němci popravena tzv. Greenova vojenská misse, a dalších 15 míst, kde jsou pochováni am. vojáci. -- Vyšla deska Supraphonu "To bylo Osvobozené divadlo" s písničkami Voskovce, Wericha a Ježka.

VRATTE MORAVU DO ITÁLIE!

Česko-slovenské fekvění, jemuž stránky Reportéra v poslední době věnují pozornost, lze radikálně a snad i bezbolestně řešit připojením Moravy k Itálii, kam - jak ostatně svědčí její ryze italské jméno - od věků patřila a kam se musí při spravedlivém uspořádání střední Evropy vrátit.

Již dost česko-slovenského překrucování a prznění moravských dějin!

Češi i Slováci dodnes přiznávají, že Morava kdysi sahala až po Trieste. Opak je pravdou: Itálie sahala až po Opavu, která si dodnes tvrdosťně uhájila své původní italské jméno, stejně jako Znoimo, které se původně vyslovovalo s "dz".

Vlašši (Vlaši) dodnes - ať tajně - vědí, že jsou čistí Italové, kdysi vyhnaní do pohorí Bezzeghidi z úrodných vinných strá-
ní Hodonína (Odonino) a Bzence (Bese-
nezza). Kdo se jen trochu vyzná v lido-

vých tancích, vidí, že valašský odzemek, přežívající v nočních ulicích valašských měst Vestino a Mezzirigio, je varianta na politánské tarantelly.

Hanáci (původně Ganazzi) dodnes říkájí botám škarbále - z italského scarpe, a mnoho Morávů dodnes pije vino raději k jídlu než k typicky slovanskému ožírání.

Letmý pohled na mapu Moravy i nezavěšením ukáže, jak neslovanská jsou jména moravských měst: Bruno - podle hnědozemě, na níž bylo Brno postaveno. Oliomuto - doslova "němý olej" - podle mrtvých ramen řeky Morava, která v Oliomouci mlčky olejovatelá než je zasypala socialistická přestavba. Gigliava - podle lilii, jimiž se jihlavské stráně v lepších dobách hemžily. Boscovizi - doslova "les nefestí", jež dodnes ani kyselý déšť na Boskovicku nevymýtil. Prestogiove - "bo-

že prospěš" - podle modlitby prostějovských Italomorávů. Prerovia - cesta přerů, podle některých pramenů také Pregovia - "jděte prosím pryč" - zřejmě podle výzvy Morávů slovanským vetřelcům. Schiumbero - podle husté mlhy, která se na Šumpersku měnívá až v pěnu - italsky schiume.

Na cestě z Oliomuta k českým hranicím najdete Moltenice - doslova "měkké hnězdečko", a Zaberigo - podle místní varianty pudinku zabaglione. Směrem k východu pak Cromerigio - podle chromovaných plotů kroměřížského zámku, a lázně Luogo che Vince - "místo jež vítězí" -, které Slované přeprnili na Luhačovice.

Jakým právem si Češi přisvojují moravsko-italské genie jako byli Comeneschi, Pallaschi, Masarigo a Bata? Básníka Neza-
valle? Skladatele Giannaceca? Prvního
dělnického presidenta Giottovalle? Jak
může být za českého spisovatele ve světě
pokládán Milano Cunderella?

Kdy už moravsko-italský politik Giorgio Pelicani požádá vládu v Římě o pomoc italským bratřím na porobené Moravě? Vždyť nejde nutně o vyvražďení Rakusanů: stačí nad nimi vztyčit vyvýšenou dálnici Znoimo-Brennero. Za misu tortellini a láhev chiantského tisíce Morávů na stavební brigádu subito se poženou i návrat k vlasti si vybudují.

Kdy se konečně přizná, že moravští cavalieri na Bílé hoře umírali?

Moraví alzatevi! Che Dio vi benedica e vi protegga dai barbari! Dejž, Bože milosrdný, aby si Češi k cestám na Slovensko a Slováci k cestám do Čech o tranzitní víza v Římě žádali museli!

Jak dlouho ještě, Moravia dolce, úpětí budeš pod tě slovanské škarbálo?

Con rispetto neboli s úctou,

Beniamino KURAS, t. z. Londýn
REPORTÉR 5/87

THE ORDER OF ONTARIO

Výjimečná pocta výjimečným lidem...

...lidem, kteří vynikají na nejvyšší míru a kterých přínos je ke prospěchu celé společnosti v Ontariu i jinde.

Vláda v Ontariu ustanovila "The Order of Ontario", aby tím ocenila ty obyvatele Ontaria, kteří prokázali výjimečnou zásluhu, výkon nebo čin v oblasti umění nebo sportu; v podnikání, práci nebo v průmyslu; ve školství, zdravotnictví nebo ve vědě; ve veřejných záležitostech nebo službách... na každém poli lidského působení.

Návrhy na nominace na "The Order of Ontario" bude posuzovat Advisory Council. Čestným předsedou tohoto poradního shromáždění je The Honourable Lincoln M. Alexander, Lieutenant Governor of Ontario. Dalšími členy poradního shromáždění jsou:

Chairman

The Honourable William G.C. Howland, Chief Justice of Ontario

Honourable Hugh Edgihoffer, Speaker of the Legislative Assembly

Mr. Robert Carman, Secretary of the Cabinet and Clerk of the Executive Council

Zamýšlíte-li někoho navrhnout na toto výjimečné ocenění, prosím napište si o nominační formulář a:

The Ontario Honours and Awards Secretariat

Ministry of Intergovernmental Affairs

5th Floor, Mowat Block, 900 Bay Street, Toronto, Ontario M7A 1C1

Uzávěrka nominací je 15. listopadu 1987.

 Ontario

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Naši v JAR vydali vystižnou nálepku "Czechoslovakia 68, South Africa? BEWARE!". Zašle: "Našinec", POBox 27713, 0132 Sunnyside, RSA. --Krajanský hotel a restaurant Jesuitenmühle, blízko letiště Schwechat v Rakousku zve naše krajany ze zámoří. Tel. 02 22/776614-16. Majitel: Jan Wanka. --Z. Hájek hledá kytaristu Honzu Denka z Chomutova; má být v Kanadě od r. 1984. --"Tam Tam", časopis čs. skautů ve Švýcarsku, přetiskl článek zakladatele čs. skautingu prof. AB Svojsíka z r. 1922 "Našich 10 let". --MU hledá Kousala v Austrálii. --Inž. E. Vondál z Bernu poslal pozdrav z Vancouveru. --Nový seznam knih na skladě vydal P. Pastrňák, Lindeng, 5, 1070 Wien, Austria. --Anna a Otto Telichovičovi /Stockholm/ ztrávil dovolenou na Kypru. --100 členů trampské osady Modrý orel se nedávno sešlo u "velkého ohně" nedaleko Koblenz, NSR. Byli tam i trampové z Kanady. --Nové vydání knihy gen. Moravce "Špión jemuž nevěřili" plánují "Rozmluvy", 18 Church Hill, Purley, Surrey, CR2 3QN, England.

BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Je to k neuvěření... Dne 27. října oslaví své 70. narozeniny Pavel Tigrid, kterého čs. kom. režim mnohokrát nazval "emigrantským nepřitelem č. 1." Posíláme mu do Paříže pozdravy a upřímné blahopřání. Milan Schulz ho v "Obrysu" před pěti lety popsal jako "usměvavého pána v nejlepších letech, s neustálou jiskrou v oku, vždy připravený vyslechnout jakýkoli názor a jakýkoli přístup ke světu, jen když je míněn vážně a upřímně". Těsně před válkou bouřil v pražských studentských spolecích, po okupaci Němci odešel do Anglie a pracoval pro BBC. Po válce byl u zrodu "Obzorů" a "Vývoje", po puči si za svou základnu zvolil Francii. V boji za demokracii pokračuje.

NAŠE ROVY

FELIX PAUKERT

23. července 1987 zemřel v Ženevě ve věku 59 let Felix Paukert, ředitel odboru Mezinárodní organizace práce.

Narodil se 30. dubna 1928 v Praze. Svá gymnaziální léta strávil na «Křemencárně» a v r. 1947 začal studovat práva na Karlově univerzitě. V r. 1949 byl však z politických důvodů z univerzity vyloučen a rozhodl se odejít do ciziny. Po dohodnutém přechodu hranic nakonec se dostal do Velké Británie, kde vystudoval ekonomii na Queen's University v Belfastu a na London School of Economics (LSE) v Londýně.

V r. 1959 se oženil s Libuší Morávkovou, která jako on připravovala Ph.D. (kandidaturu věd) na LSE. (Libuše Paukertová patří ve Společnosti pro vědy a umění k iniciátorům většiny evropských konferencí.)

V r. 1960 obdržel nabídku na místo v Mezinárodní organizaci práce v Ženevě. Strávil tam téměř 27 let v různých funkcích. 1975 byl jmenován ředitelem Odboru pro rozdělení národního důchodu a mezinárodní politiku zaměstnanosti.

Zajímavou součástí jeho práce byl výzkum, kde dosáhl svých největších úspěchů. Jeho studie o vlivu hospodářského vývoje na rozdělení národního důchodu z r. 1973 byla americkým Institutem pro vědecké informace prohlášena za «klasiku moderní ekonomické literatury» a byla velmi často citována ve vědeckých publikacích. Setkala se s velkým ohlasem u většiny odborníků. REPORTÉR 5/87

Dagmar Eisnerová

V Curychu 3. září 1987 skonala v mladém věku 34 let Dagmar Eisnerová, kazatelka Husova sboru, sociální pracovnice. Dagmar, ačkoliv mnoho měsíců léčena na zákeřnou chorobu na klinice, odešla neočekávaně náhle. Ani ošetřující lékaři nepočítali s tak brzkým skonem. Dagmar Eisnerová ve svých dvacátých letech studovala teologii a byla velmi slibnou a oddanou studentkou. Její profesí byli překvapení a udiveni, když před několika málo lety náhle studia zanechala. Teprve nyní chápou důvod. Dagmar si uvědomila závažnost své choroby a snad měla i předtuchu brzkého skonu a rozhodla se, jako křesťanka, věnovat se práci pro bližní. Zjelel se jí osud československých uprchlíků ve Švýcarsku, z nichž stovky by, v tehdy ohrožený možnou deportací do Československa. Začala se zajímat o jejich životy, zapojila se do činnosti Amerického fondu pro čs. uprchlíky v Mnichově a jeho prostřednictvím pomáhala uprchlíkům emigrovat do Spojených států. Psala jim žádosti, vyplňovala nezbytné formuláře, v nejnaléhavějších případech orodovala u švýcarských i u amerických úřadů, žádala, byla neodbytná a zatvrděla pro jiné. Měla úspěch a její zásluhou desítky a desítky čs. uprchlíků se přesunuly z nejistých Švýcar do bezpečí ve Spojených státech. Práci konala obětavě a nezištně. Ani nemocnění látko nepřineslo odpočinek, zůstala i na klinice tak pilná jako byla před tím doma. Nečetila se, nečekala na díky (těch se jí dostalo velice poskrovnu) a neúnavně pomáhala v skutku do posledního dechu svého života. Byla to dobrá, vzácná žena, viděla na lidech jenom dobré, tu víru si uchovávala, i když se dožila zklamání; viděla mnoho špatného a snažila se to napravit; viděla mnoho utrpení a pomáhala je hojit. Bude nám chybět a je nás mnoho, kteří jsme jí povinováni díky. Americký fond pro čs. uprchlíky, Mnichov

NAŠI V USA

sbírka nejhezčích ván. koleda a písní: deska W. a Olgy Matuškových. Cena US \$12.45, adresa: DEMAR Ent., P.O. Box 8596, Madeira Beach, FL 33738, USA. Kasety za tutéž cenu. --Bulletin čs. národní rady americké přinesl článek "The Life of Eugen Loebl"; tvrdí, že dotyčný byl zarytým komunistou a že jen 11 let v kom. vězení a příchod Sovětů v r. 68 ho zahnal do druhého extrému během pobytu v USA: připojil se k zarytým slovenským separatistům. --Czech Ed. Foundation of Texas za vedení prof. Josefa Skřivánka se snaží najít finance na zřízení katedry češtiny na jedné univerzitě v Texasu. Krajane zatím přispěli částkou 250.000 dol.; je potřeba 2x tolik. Adresa: CEFT, Rt. 3, Box 60A, Caldwell, TX 77836, USA. --O TGM přednášel v NY před sedá SVU prof. J. Nehněvajsa. --Edice "Hlas-Voice" v NY vydala sbírku básní Jiřího Pospíšila "Podzimní květy". --Krajane v NY a okolí oslaví 75. narozeniny volynského barda J. Tománka recitačním pásmem hudby a poesie 23. listopadu ve 3.30 odp. v Sokolovně na vých. 71. ulici. --F. Švejkovský napsal pěkný článek o zpěvačce Jarmile Novotné v "Hlasu národa". --V Kal. zemřel malíř Jiří Zavřel. V 50. letech byl vězněn v "Kremlu" na Borech. Jako student jezdil na skiffu za VK Blesk a stal se mistrem Evropy. --Prof. Ivan Sviták, který působí v Chico, CA., plánuje vydání dokumentů o svém strýci gen. let. O. Svitákově, možná pod názvem "Neznámý hrdina Bitvy o Anglii". --Klub čs. kultury v L. Angeles vydal brožuru o F. X. Šaldovi k 50. výročí jeho smrti. --B. Bunža se na stránkách "H. národa" rozloučil se svým zemřelým přítelem inž. P. Blahem, 83. --Revue "Carpatho-Rusyn American" začala 10. rok své existence zvýšením nákladu na 1.000 výtisků. Stojí US \$ 12 za rok a adresa je: 7556 Middle Ridge Rd., Madison, OH 44057, USA. Doporučujeme.

GRATULACE

S mým zpožděním zaznamenáváme, že se dne 18. září t. r. dožil 80. narozenin Antonín Čech, významný kulturní pracovník našich v USA. Působil v Brně. Za 2. války se účastnil nár. odboje a zachránil mj. před zničením vojenský prapor brněnské posádky. Po změně poměrů doma odešel se svou paní Štěpánkou a synem Oldřichem do exilu. Usadili se v Owosso ve státě Michigan. V roce 1951 založili manželé Čechovi moravsko-slováckou taneční skupinu, která se postupně stala jednou z nejlepších na severoam. kontinentu. Účastnila se mnoha krajanských festivalů v USA a v Kanadě až do září 1980, kdy paní Štěpánka Čechová zemřela. V tom roce se stal Antonín Čech čestným členem "State of Michigan Polka Music Hall of Fame"; od r. 1957 řídil čs. program na radio stanici WOP-Quosso a během těchto programů přehrával k potěše posluchačů přes 6.000 polek. /Toto populární vysílání oslaví dne 24. října t. r. 30. výročí založení! Po mnoho let byl Ant. Čech správcem Musea spisovatele J. Curwooda /pamatujete na "Vláška Kaza" na a jiné jeho knihy?/ Dne 27. března 1982 se Ant. Čech znovu oženil; vzal si Aničku Hudečkovou, která se o něho dobře stará. Zdá se, že je živým dokladem rčení, že "muži nestárnou". Každopádně krajane ve státě Michigan si mohou poslechnout "Beautiful Czechoslovak Music" /to najdete v prospektu stanice/ v pořadu Old Country Polka Time, každou sobotu od 11 do 12 hod. dop. na WCAP, pásmo 1080. Adresa ředitele je: 10160 Easton Rd., New Lothrop, MI 48460, USA. Tel. /313/638-5109.

DOMÁCÍ UZENINY
EVROPSKÉ LAHÚDKY

TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8335
Máme také hrubou mouku a knedlíky.

Major let. Victor Molzer se vypracoval

na dirigenta hud. souboru am. letectva v Pentagonu. Jeho otec August se narodil ve Slaném r. 1881. --Právě vyšla rada americké přinesl článek "The Life of Eugen Loebl"; tvrdí, že dotyčný byl zarytým komunistou a že jen 11 let v kom. vězení a příchod Sovětů v r. 68 ho zahnal do druhého extrému během pobytu v USA: připojil se k zarytým slovenským separatistům. --Czech Ed. Foundation of Texas za vedení prof. Josefa Skřivánka se snaží najít finance na zřízení katedry češtiny na jedné univerzitě v Texasu. Krajane zatím přispěli částkou 250.000 dol.; je potřeba 2x tolik. Adresa: CEFT, Rt. 3, Box 60A, Caldwell, TX 77836, USA. --O TGM přednášel v NY před sedá SVU prof. J. Nehněvajsa. --Edice "Hlas-Voice" v NY vydala sbírku básní Jiřího Pospíšila "Podzimní květy". --Krajane v NY a okolí oslaví 75. narozeniny volynského barda J. Tománka recitačním pásmem hudby a poesie 23. listopadu ve 3.30 odp. v Sokolovně na vých. 71. ulici. --F. Švejkovský napsal pěkný článek o zpěvačce Jarmile Novotné v "Hlasu národa". --V Kal. zemřel malíř Jiří Zavřel. V 50. letech byl vězněn v "Kremlu" na Borech. Jako student jezdil

SRDEČNÉ
BLAHOPŘÁNÍ

Paní Charline B. Gajdošová, roz. Šimková, na obrázku vedle, odešla po 37ti letech do důchodu. Byla exekutivní sekretářkou osmi amerických leteckých generálů, naposled v kanceláři velitele 15. letecké armády USAF; slavnostní večeře byla na let. základně Lubbock, Texas, kde Charline začala svou kariéru. Působila na let. akademii v Koloradu, v hlavním stanu USAF v záp. Evropě a na let. základně v Riverside v Kalifornii. Zvláštní diplom za vynikající práci podepsal gen. T. Chain, velitel Strategic Air Command v Omaze, Nebraska. Manželé Gajdošovi oslavili nedávno 25. výročí svatby; seznámili se ve Wiesbadenu v záp. Německu. /Její manžel Jaroslav, slovenského původu, sloužil po únoru 48 u čs. strážních jednotek v rámci am. armády, pak přešel k letectvu a vyznamenal se v bojích na Koreji a ve Vietnamu. Paní Gajdošová se narodila v Texasu a až je Američankou českého původu třetí generace, mluví perfektně česky.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskretně a zcela zdarma George (Jiří) Daneš

Family Trust Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/ 266-1659 /česky/